

BÚCSÚ ÉBERT TIBORTÓL

Betakarózom az utcák takaróival... – írta egyik utolsó versében Ébert Tibor, haláláig is töretlen szeretettel gondolva kedves városára Pozsonyra. Ott született, onnan érkezett a magyar zeneművészetbe és irodalomba. Költészetét átszötte a muzsika, avantgárd színműveit francia földön is jól ismerték, játszották. Néhány éve megözvegyült, még egy kis ideig életben tartotta a művészet, megjelent drámagyjűteménye. De a magány és a betegség legyűrte, nyolcvankilenc évesen 2015. augusztus 18-án meghalt. Naponta fogy a múlt útravalója... – szölt keserűen a Pozsonyi utcák lírai soraiban. És egy másikban pedig így: Becsapott az idő. Ezzel a versével búcsúzunk tőle.

ROMOK RONCS ROMOK

becsapott az idő	építtem palotákat
becsaptak a napok	szentélyeket konstruáltam
pedig palotákat építtem	s hittem a szép
szentélyeket konstruáltam	vágy akarat időtlenül
tereket tornyokat	leonádrónál leonárdóbbnak
romok roncs romok	képztem magam
hittem a szépség	roncs romok roncs
földi vágy akarat időtlenül	s én a szép lelkű kíváncsi lót
de becsapott az idő	állók mozdulatlanul
becsaptak a napok	gondolkodom emlékezem
becsaptak a szavak	las vegason szodomán és gomorán
becsapott az ég a föld	mert becsapott az idő
leonárdónál leonárdóbbnak	becsaptak a napok szavak
képztem magam	pokol ég föld
romok roncs romok	romok roncs romok
roncs romok roncs	roncs romok roncs
s a lét s a lét a létezés	(minden érték hatalom)
romok roncs romok	

MADÁR JÁNOS KERESZT

Lombok riadnak
és reccsen az ében.
Árva gallyak feketéllnek
a mindenek idejében.

A kiszáradt ágakon
erdők zúgnak.
Mert fejszétől szomorú fa
üzen az Úrnak.

Új Golgota

*Kákonyi Csilla kiállítása
a Forrás Galériában*

Kákonyi Csilla Szer-vátiusz Jenő-díjas erdélyi festőművész kiállítását a köz-elmultban, október közepéig látogathatta a közönség a fő-városi Forrás Galériában, a Kárpát-haza Galéria rendezvényeként. A megnyitón a kiállítást védnökeként Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Intézet elnöke köszöntötte a közönséget, s Banner Zoltán művészet-történész értékelte a kiállított anyagot. Kákonyi Csilla így foglalta össze ars poeticáját: „arra törekszem, azt szeretném elérni, hogy a néző, az embe-

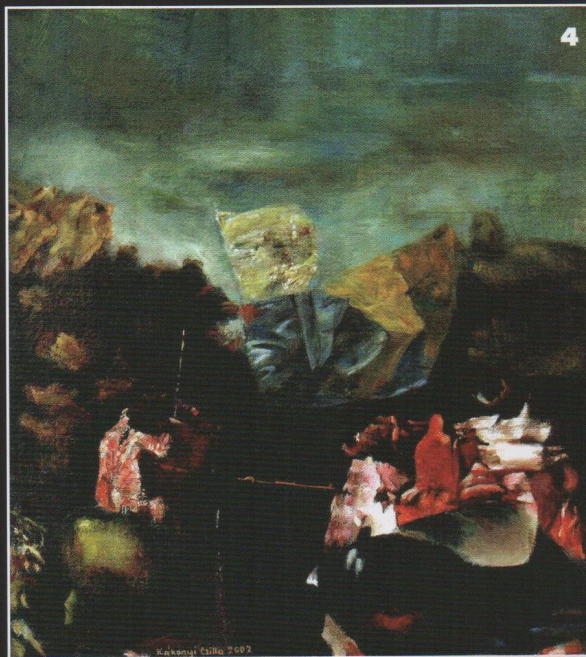
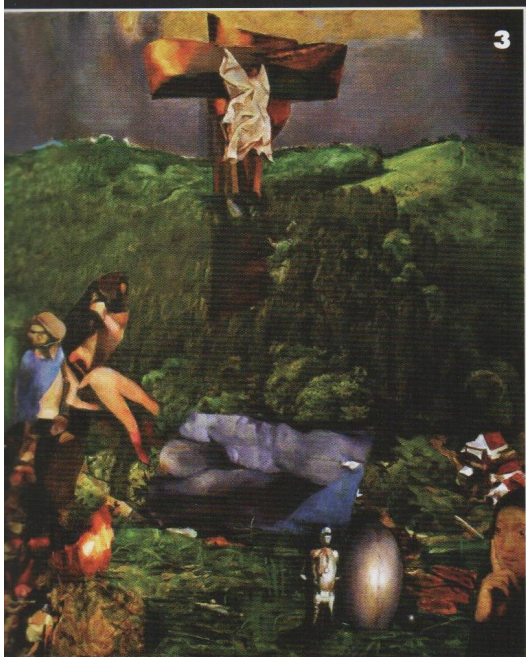
rek ne maradjanak kívül a »történeteimen«, hanem bevonzza őket a látvány és a tartalom. Hiszen mindnyájan érintettek vagyunk, felelősek mindenért, ami velünk történik ezen a Földön.»

Kákonyi Csilla 1940-ben született Radnóton. A művészi munka iránti vonzalmát édesapjától örökölte, aki ötvösművészként és rajztanárként dolgozott. Tanulmányait a marosvásárhelyi Művészeti Líceumban kezdte, majd 1966-ban a kolozsvári Ion Andreescu Képzőművészeti Akadémián szerzett diplomát, s mind a marosvásárhelyi évek, mind Kolozsvár pezsgő szellemi élete mély nyomot hagyott későbbi munkásságában.

1966-tól rendszeresen kiállító művész. Több mint negyven egyéni és csoportos kiállításon vett részt. Európa múzeumaiba csak az 1970-es évek végén volt alkalma eljutni, ahol többek között Breughel és Bosch festményei, figurái, kompozíciói ejtették ámulatba. Ezek a hatások felismerhetők Kákonyi Csilla festményein is, amelyeken groteszk alakokkal, meghökkentő jelenetekkel, abszurd társításokkal többször is találkozhatunk. Képein gyakran párhuzamos dimenziókat jelenít meg, egyszerre több síkban ábrázol, néhol kollázszerűen egymásra építve a képek tartalmi elemeit. Alkotásaira jellemzők a sötét tónusok, árad belőlük a drámaiság, a feszültség, az irracionális és szürreális világ lecsapódása. Témáit nem nevezhetjük könnyednek, nagy mélységeket tárnak fel, gyakran társadalmi és politikai helyzetek elevenednek meg a vásznain, hol nyíltabban, hol burkoltabban. Felfedezhetjük rajtuk a jó és a rossz, a fény és a sötétség állandó küzdelmét.

Tagja a Romániai Képzőművészek Szövetségének, a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Társaságának, az újjáalakult Barabás Miklós Céhnek és a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének.

Manapság is szellemi energiákkal telve alkot, tervekkel és ötletekkel gyarapítja tovább életművét. ◆

1. Angyalok bukása, 2011
2. A fehér ló balladája, 2002
3. Új Golgota, 2009
4. Viadal, 2002
5. Körték, 2002
6. A Fény madara, 2007
7. Finálé, 2008
8. Megszületett, 2012
9. Az eufória mulandósága, 2000

